

pochopení

Propojení

KAŽDÝ OKAMŽIK

má svůj smysl

„Sloveso ‚pomáhat‘ je hned po slovesu ‚milovat‘ tím nejkrásnějším na světě.“

máma

Uchovávat si do paměti chvíle
šťastí, fúdně šťastí, to jsou jen
chvilky. Přijdou, zamáží se křídly
a jsou pryč. Ušetřete si šuplíku
v paměti a vyřadovat opatrně
se smutných chvílích.

Překonávat svou lenost, vyjít ze své
pohodlné uličky vstoupit pryč
zářkům.

Taký se těším na to, že vše najdu
tam, kam si to dám. Že nebude
pacháček na lince, stole rosmarka-
né kapičky, prýžňo na WC
bude dobře... Prostě ležet žadné
přesně, ale nový život!

OVOČNĚ KVEDLÍKY

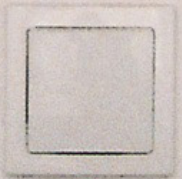
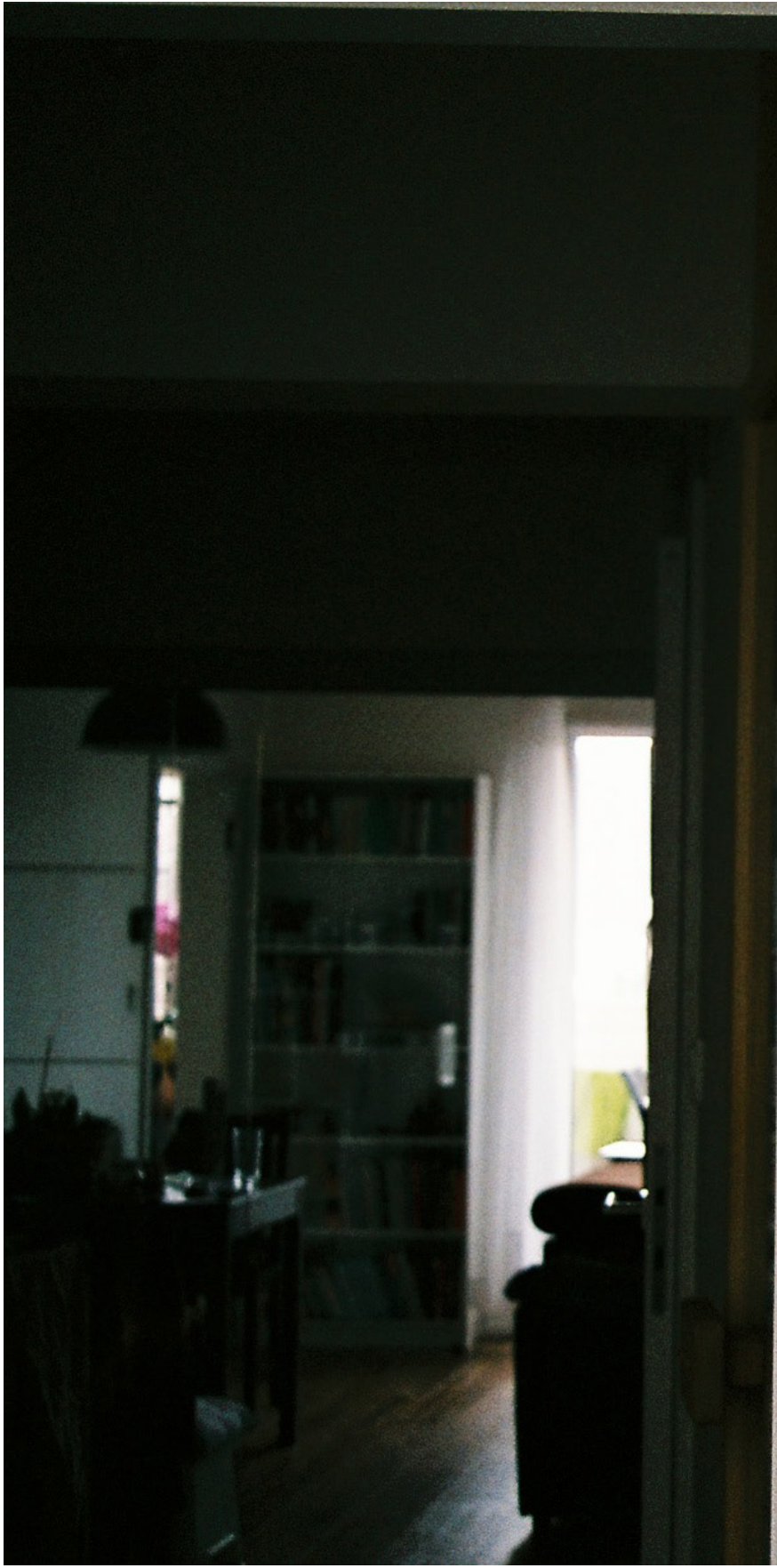
HRUBÁ MUKA
1/2 DROŽDÍ
MLEKO
VEJCE
ŠPĚTKA SOLI
LŽIČKA CUKRU

- začítáme kvasit - do hrnce
mleka rozdělíme 1/2 droždí
a přidáme cukr - počkáme až
kvasí
- do mísy dáme cca 1/2 kg
brambor, mouky, kvasítek, vejce,
špetku soli
začítáme těsto, postupně
přidáváme mléko, až těsto
bude vláčné
necháme asi hodinu kynout
na teplém místě, dokud
alespoň nedvojnásobí objem

- odlehčíme častěji těsto a balíme
do nich ovoce
- necháme ještě stát 10 minut
doprostřed
- kvedlíky vhládáme do vroucí
vody a 5 min. vaříme

Je medita, krátce to osme
hodině a já se dívám
v náručí. Jsi moje štěstí
a já tu jsem pro tebe,
breviář. A to si jen předok-
vují, jak obohatit můj
život, v všechno se naučím.
V spolu budeme dělat jak
se spolu budeme pracovat
ze života.

A teď, to show 23 letech,
jsou má očekávání překročena.
Jsi dospělá, se svým rozumem,
svými zkušenostmi, hledáš své
místo v chaotickém světě
a já se mnohdy učím
od tebe. Děkuji ti za všechno.

Ted jsem se to trochu docetla
v knize: Být šťastný, znamená
žít v přítomném okamžiku.
Ano, nic už se nemusí opakovat, ani
dobrá chut' kávy právě v tuto
chvilu, ani mlha, kterou právě
jdu a jomalu převichim na cestu,
ani ten pocit úlevy, že jsem to
mladla a dopla dobře. Chci
prožít věci, ať už krásně nebo
by měně horší, jako by byly poslední.
Intenzivně. Nabařat z nich
radost, sílu. Přeci se da' vše zvlád-
nout a vždy se to nějak vrátne.

Až budeš do [redacted] zavoláš [redacted],
že ji máš rád, protože to
je ten největší punk.

Dobře, když by ti bylo smutno,volej. No, můžeš i když ti nebude. Po 6.h jsem s doma. 16:40

Dík 16:40 ✓✓

Žiješ? Kdy si zavoláme?

Ahoj. Ziju. Můžeme si zavolat zítra odpoledne

Až?

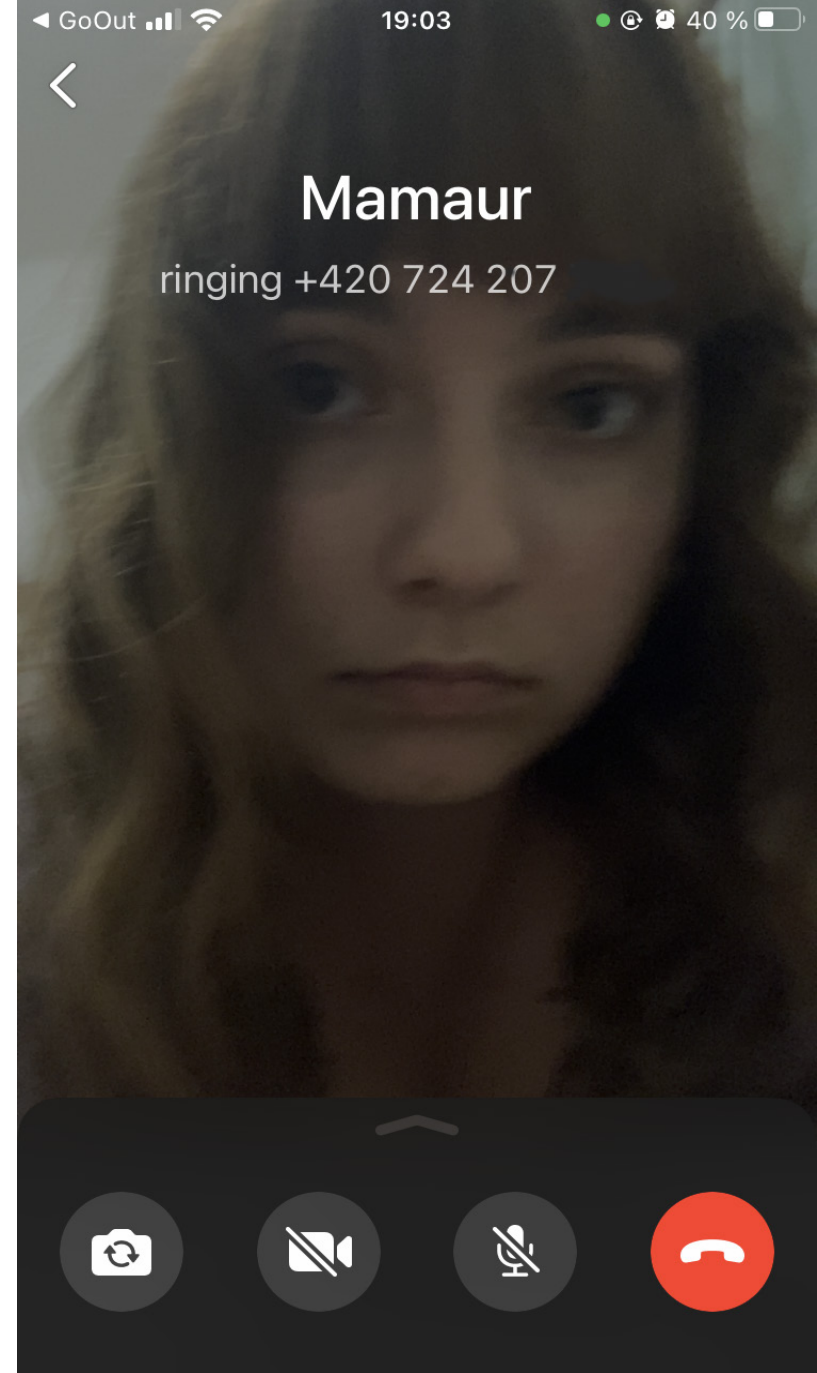
Ahoj, já jen jestli žiješ?

Zijuuu! Zítra si zavolame!:))

Tak doobre. ❤️

Mám ti za chvíli zavolat? Jdu s
domů 🐕

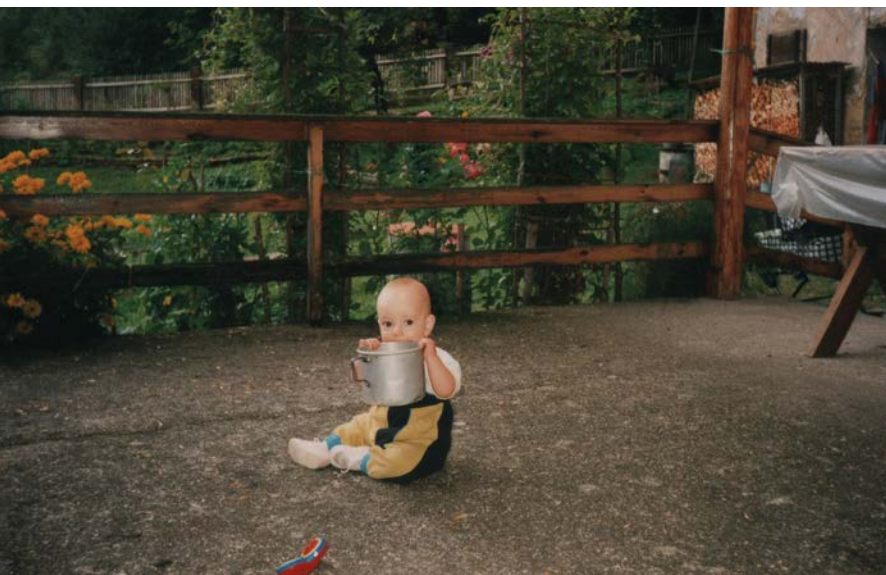
Tak vydrž až dojdu na hotel, zavolám

Pravda se ohci od
klid. To je to dr
je zdravi). To n
ale je to sakoz
s ferlemi?
slouzi, kam v
dostanu. Za
to neri dule
mudim. Ukli
pon hovi ne

Z toho vyplývá, že se sbyččně
bojíme, toho co může jít.
Věštinu věci, nemůžeme ovlivnit,
tak je lepší je nechat plovat
kolem sebe a vochat jak dopadnou.
A opět je má nás, co vidíme, že je
dobrá a co je zlé.

Bojím se klesat; která smrti
předchází. Ať jen to není
obubo. A bojím se své závislosti
na druhých. Často jsme s Ajou
Juh'rahy, co je kyo (chosi), když
vám vyjví tělo, ale pořád ještě
můžete komunikovat s okolím
nebo, když "odejde mozek" a vy
s touto situací nevnímáte.

A potom mi odešli dva rodiče každý jedním limbo způsobem.

A tak obzvláště se za juce fúdereme,
že chce pochovat s tátou kde
mají peníze, a mám děti...
A pak mi řekne: „A nebud'
smutná!“

Tak siše sedíme v zšvěleim
jokoyi. Slova jsou zbytečná!
Musím odejít, samykají bučbu.
Pohládím a políbím maminku
Stouho sedím před javibnem
onkologre v autě a se mnou
sam sedí stach.

maama